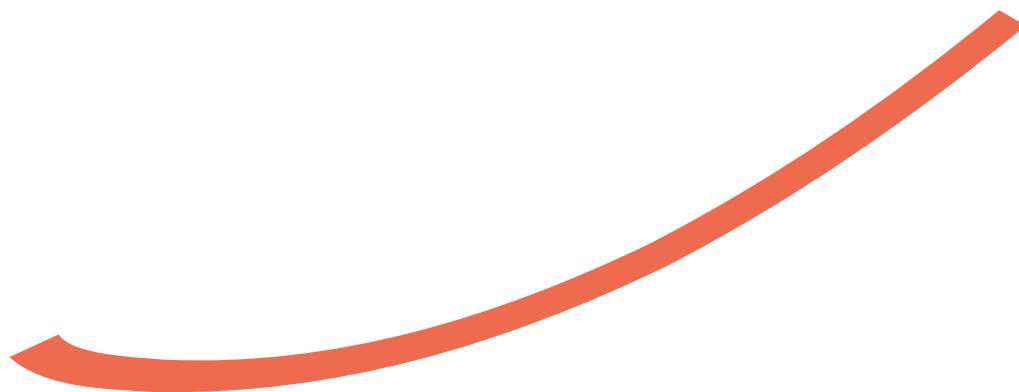

Queda ben clar, des del
“Ministerio de Educación,
Cultura y Deporte”, que l’etapa
de 0 a 3 anys no és educativa.

Formant part de la tradició política espanyola, cada canvi de govern ve acompanyat d’una nova Llei d’Educació, i en aquesta darrera ocasió ja es veia clarament des de la mateixa campanya electoral.

Núria Rajadell i Puiggròs

Col·legiada núm. 59

Barcelona, març 2012

En el “Consejo de Ministros” del 31 de gener, el Sr. Ignacio Wert, “Ministro de Educación, Cultura y Deporte”, va avançar les línies generals en educació i esport, deixant ben clar en el seu discurs un parell d'aspectes. Un d'ells centrat en l'ampliació del Batxillerat a tres cursos i consegüentment la reducció de la ESO també a tres cursos. Aquest tema el podrem tractar més endavant, ja que la informació encara és massa minsa. Realment el que ens interessa és reflexionar al voltant del segon aspecte que traslladem en les paraules pronunciades pel mateix ministre:

“La cuestión de educación de 0 a 3 años yo creo que no es educación; creo básicamente que es conciliación. El proceso educativo propiamente dicho empieza a los tres años...”

Com s'atreveix a declarar que l'etapa de 0-3 no és educativa? Com des de la seva formació en Sociologia no té en compte la importància del procés de socialització d'un infant en els seus primers anys de vida?

És curiós com mentre assegura que *“la España del futuro dependerá de nuestro sistema educativo”*, s'olora que l'únic objectiu és que la mare deixi de treballar durant tres anys i s'estigui a casa cuidant el nadó.

Es va fer una gran aposta, sobretot a Catalunya, per a escolaritzar els infants a partir dels tres anys a les Escoles Bressol. No es pot oblidar que els infants s'estan educant fins i tot abans de néixer, els tres primers anys resulten cabdals per a tot el seu desenvolupament en el sentit més ampli de la paraula.

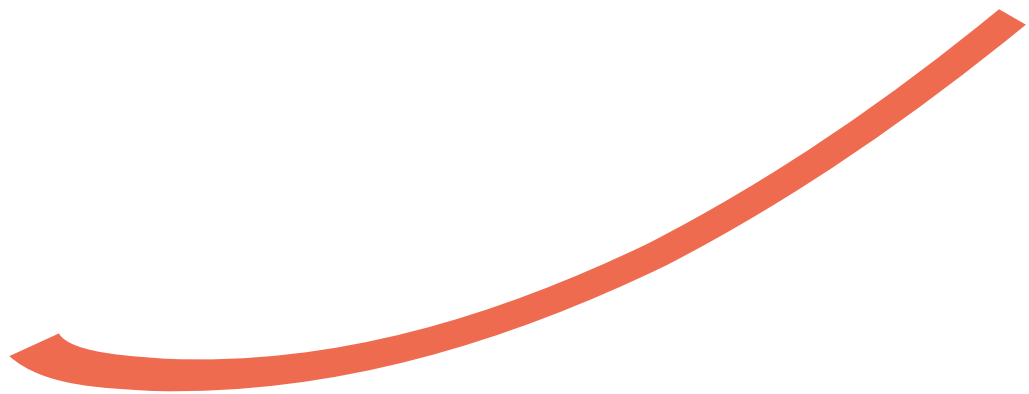
I aquí és on s'ha d'apostar pels Espais Familiars, un recurs d'un immens valor educatiu, social i psicològic; un lloc de trobada i relació per a famílies amb infants petits de 0 a 3 anys; que es troba en diversos països del món i que Catalunya va ser-ne pionera cap als anys noranta.

Estem vivint un canvi d'època caracteritzat per la ruptura del model familiar de l'era industrial, amb nombroses transformacions de tipus familiars i laborals; i per tant hem de dibuixar unes polítiques socials que s'ajustin a aquests grans canvis des de les mesures legals, el suport a la formació de noves famílies, els suports econòmics directes o bé indirectes, les prestacions en temps i espais per conciliar la família i el treball, i també els serveis educatius més enllà de la anomenada “escolarització”.

Els Espais Familiars afavoreixen aquestes necessitats socials, educatives i psicològiques bàsiques:

- De reconeixement social sobre el rol matern i patern de criança i d'educació, fent visible la importància que té ésser mare o ésser pare, veient-se reconegut a nivell de societat propera i a nivell de perpetuar l'espècie humana. Precisament la societat d'avui no afaforeix gens ni mica la possibilitat de formar família; per tant aquest reconeixement esdevé cabdal.
- De relació social perquè l'esser humà és eminentment social i aquesta societat actual està potenciant el individualisme fins a graus preocupants. L'Espai Familiar permet a la mare o al pare evitar l'aïllament tot compartint espais, moments i vivències amb altres persones, la majoria de les quals es troben en una situació molt similar. I s'aprenen i comparteixen les tasques de la criança i de l'educació.
- De disposar d'un entorn de suport i comprensió emocional afavorint els sentiments de confiança amb un mateix, en el marc d'aquest nou rol parental. El pas d'ésser parella (o bé progenitor únic) de formar una família (pel fet de tenir un fill), comporta un canvi a nivell personal complex i sentir-se acompanyat i comprès, esdevé tot un privilegi.
- D'afavorir el desenvolupament del infant des de tots els seus vessants. S'eixampla el seu món físic, sensorial i social, coneix i comparteix amb altres persones de la seva franja d'edat, així com adults, experimenta sensacions i emocions, coneix nous materials i nous espais, i aprèn a coneixe's més a si mateix... i això és educació !!!..

Considero que fins que no tinguem ben clar que l'escolarització no és el mateix que l'educació... difícilment avançarem en la nostra societat, i encara és més greu quan un porta el barret de "ministro de educación".

Els pensaments, criteris i judicis expressats en l'article són exclusivament els de l'autor/a
L'article pot ser reproduït, citant-ne l'origen i l'autor/a